Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 4. februára 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejná služba – Prevod práv na starobný dôchodok – Služobný poriadok úradníkov Európskej únie – Článok 11 prílohy VIII – Úradníci a dočasní zamestnanci, ktorí znovu nastúpili na ich pôvodný vnútroštátny orgán štátnej správy po období služobného voľna a výkone funkcií v inštitúcii Únie“

Vo veci C-903/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 2. decembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 10. decembra 2019, ktorý súvisí s konaním:

DQ

proti

Ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory N. Wahl, sudcovia F. Biltgen (spravodajca) a L. S. Rossi,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– francúzska vláda, v zastúpení: A.-L. Desjonquères, N. Vincent a A. Ferrand, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: B. Mongin a M. Brauhoff, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 11 ods. 1 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi DQ a ministre de la Transition écologique et solidaire (minister pre ekologickú a solidárnu transformáciu, Francúzsko) a ministre de l'Action et des Comptes publics (minister pre konanie a verejné účty, Francúzsko) vo veci jeho žiadosti o prevod poistno-matematického ekvivalentu jeho práv na starobný dôchodok, nadobudnutých v dôchodkom systéme Európskej únie.

Právny rámec

3 Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 124, 2004, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130), zaviedlo reformu služobného poriadku. Jedna z inovácií zavedených týmto nariadením sa týka pravidiel v oblasti prenosnosti práv na starobný dôchodok.

4 Odôvodnenie 32 tohto nariadenia stanovuje:

„Pravidlá pre vyplácanie odchodného treba zmeniť tak, aby brali do úvahy predpisy spoločenstva o prenosnosti dôchodkových práv; to treba dosiahnuť opravou niekoľkých nezrovnalostí a zavedením väčšej pružnosti.“

5 Príloha VIII služobného poriadku s názvom „Systém dôchodkového zabezpečenia“ vo svojom článku 11 stanovuje:

„1. Úradník, ktorý odíde zo služieb Únie, aby:

– vstúpil do služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie, ktorá má uzatvorenú dohodu s Úniou,

– pokračoval v činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, na základe čoho získa práva na dôchodok zo systému, ktorého správne orgány majú uzatvorenú dohodu s Úniou,

má nárok na prevedenie poistno-matematického ekvivalentu svojich práv na starobný dôchodok aktualizovaný ku skutočnému dňu prevodu v Únii do dôchodkového fondu tejto správy alebo organizácie, alebo do dôchodkového fondu, v rámci ktorého získava práva na starobný dôchodok na základe činnosti, ktorú vykonáva ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.

2. Úradník, ktorý vstúpi do služieb Únie po:

– odchode zo služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie

alebo

– vykonávaní činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba,

má po uvedení do funkcie, ale pred získaním nároku na výplatu starobného dôchodku v zmysle článku 77 služobného poriadku, možnosť previesť na Úniu kapitálovú hodnotu, aktualizovanú ku dňu skutočného prevodu, práv na dôchodok, ktoré získal na základe tejto služby alebo týchto činností.

…

3. Odsek 2 sa použije aj na úradníka, ktorý znovu nastúpi na pracovné miesto po skončení obdobia jeho dočasného preloženia podľa druhej zarážky článku 37 ods. 1 písm. b) služobného poriadku, a na úradníka, ktorý znovu nastúpi na pracovné miesto po uplynutí obdobia pracovného voľna z osobných dôvodov podľa článku 40 služobného poriadku.“ [*neoficiálny preklad*]

6 Článok 12 tejto prílohy znie:

„1. Úradník v nižšom veku ako veku odchodu do dôchodku, ktorého služobný pomer sa skončí inak než z dôvodu úmrtia alebo invalidity a ktorý nemá nárok na okamžitý alebo odložený starobný dôchodok, má pri odchode zo služby:

a) nárok na výplatu odchodného vo výške trojnásobku súm zrazených z jeho základného platu na príspevky na dôchodok, po odpočítaní všetkých súm zaplatených podľa článkov 42 a 112 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, ak odpracoval menej ako jeden rok služby a neuplatnil postup stanovený v článku 11 ods. 2;

b) v ostatných prípadoch nárok na dávky stanovené v článku 11 ods. 1, alebo na výplatu poistno-matematického ekvivalentu týchto dávok do súkromnej poisťovne alebo do súkromného penzijného fondu podľa svojho výberu pod podmienkou, že táto poisťovňa alebo tento fond zaručí, že:
   i) kapitál nebude vyplatený späť;
   ii) mesačný príjem sa bude vyplácať najskôr od veku 60 rokov a najneskôr od veku 66 rokov;
   iii) bude zabezpečené ich zahrnutie do dedičstva alebo do pozostalostných dôchodkov;
   iv) prevod do inej poisťovne alebo iného fondu bude povolený len v prípade, ak tento fond spĺňa podmienky stanovené v bodoch i), ii) a iii).

2. Odchylne od odseku 1 písm. b) úradníci v nižšom veku ako veku odchodu do dôchodku, ktorí odo dňa, keď sa ujali svojich pracovných povinností, odvádzajú platby na účely vzniku alebo zachovania dôchodkových práv do vnútroštátneho systému dôchodkového zabezpečenia, súkromného systému poistenia alebo penzijného fondu podľa svojho výberu, ktorý spĺňa požiadavky uvedené v odseku 1, pričom ich služobný pomer sa skončí z iných dôvodov ako z dôvodu úmrtia alebo invalidity bez toho, aby im vznikol nárok na okamžitý alebo odložený starobný dôchodok, majú pri odchode zo služby nárok na odchodné zodpovedajúce poistno-matematickému ekvivalentu ich dôchodkových práv získaných počas služby v inštitúciách. V týchto prípadoch platby vykonané na účely vzniku alebo zachovania ich práv na dôchodok v rámci vnútroštátneho systému dôchodkového zabezpečenia pri uplatnení článku 42 alebo 112 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov sa odpočítajú od odchodného.“ [*neoficiálny preklad*]

7 Podľa článku 39 ods. 1 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie:

„Po odchode zo služby má… zamestnanec nárok na starobný dôchodok, na prevod poistno-matematického ekvivalentu alebo na výplatu odchodného podľa kapitoly 3 hlavy V a prílohy VIII služobného poriadku…“ [*neoficiálny preklad*]

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Žalobca vo veci samej je od 1. septembra 2006 stálym zamestnancom verejnej služby Francúzskej republiky a vykonáva funkciu vyššieho technika pre trvalo udržateľný rozvoj na riaditeľstve departementu územia Bas-Rhin (Dolný Rýn, Francúzsko).

9 V období od 1. apríla 2011 do 31. augusta 2013 mu bolo poskytnuté služobné voľno z osobných dôvodov z dôvodu nástupu do zamestnania ako zmluvného zamestnanca v Európskej komisii.

10 Po opätovnom nástupe na svoj pôvodný vnútroštátny orgán štátnej správy po uplynutí tohto obdobia služobného voľna požiadal o prevod poistno-matematického ekvivalentu jeho práv na starobný dôchodok nadobudnutých v dôchodkovom systéme Únie do dôchodkového systému štátnych zamestnancov, pričom sa odvolával na ustanovenia článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku.

11 Táto žiadosť bola zamietnutá dvomi rozhodnutiami z 10. júla a 17. septembra 2014.

12 Žalobca vo veci samej podal návrh na zrušenie týchto rozhodnutí na Tribunal administratif de Strasbourg (Správny súd Štrasburg, Francúzsko), ktorý bol zamietnutý rozsudkom z 19. októbra 2016.

13 Žalobca vo veci samej podal kasačný opravný prostriedok na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko), pričom sa odvolával na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania v rozsahu, v akom Tribunal administratif de Strasbourg (Správny súd Štrasburg) rozhodol, že možnosť prevodu dotknutého poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok je vyhradená len pre zamestnancov a úradníkov Únie, ktorí po prvýkrát nastúpili na orgán štátnej správy členského štátu, s vylúčením tých, ktorí sa naň vracajú po skončení služobného voľna z osobných dôvodov.

14 Keďže Conseil d'État (Štátna rada) sa domnievala, že odpoveď na predložený dôvod nie je zrejmá a že výklad článku 11 prílohy VIII služobného poriadku je rozhodujúci pre vyriešenie sporu, o ktorom rozhoduje, rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Sú nároky vyplývajúce z ustanovení článku 11 ods. 1 prílohy VIII [služobného poriadku] vyhradené jedine pre tých úradníkov a zmluvných zamestnancov, ktorí sú po prvýkrát pridelení na vnútroštátny orgán štátnej správy potom, ako boli v postavení úradníka, zmluvného zamestnanca alebo dočasného zamestnanca zamestnaní v inštitúcii Únie, alebo tieto nároky patria aj tým úradníkom a zmluvným zamestnancom, ktorí sa vrátili do štátnej služby na vnútroštátnom orgáne štátnej správy potom, ako pôsobili v inštitúcii Únie, a počas tohto obdobia im bolo poskytnuté služobné voľno alebo pracovné voľno z osobných dôvodov?“

O prejudiciálnej otázke

15 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku vykladať v tom zmysle, že prevod poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok je vyhradený iba úradníkom a zmluvným zamestnancom, ktorí po prvýkrát nastúpili na vnútroštátny orgán štátnej správy potom, ako boli zamestnaní v inštitúcii Únie, alebo či o tento prevod môžu požiadať aj tí, ktorí sa naň vrátili potom, ako v takej inštitúcii vykonávali funkcie v rámci služobného voľna alebo pracovného voľna z osobných dôvodov.

16 Na úvod treba pripomenúť, že ustanovenia článku 11 prílohy VIII služobného poriadku sa uplatňujú na zmluvných zamestnancov, ako je žalobca vo veci samej, na základe odkazu uvedeného v článku 39 ods. 1 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie. Toto ustanovenie totiž uvádza, že pri odchode zo služby má zamestnanec nárok na starobný dôchodok, na prevod poistno-matematického ekvivalentu alebo na výplatu odchodného podľa kapitoly 3 hlavy V a prílohy VIII služobného poriadku.

17 Podľa článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku každý úradník alebo zamestnanec, ktorý odíde zo služieb, aby vstúpil do služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie, alebo aby pokračoval v činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, má nárok na prevod poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok nadobudnutých v Únii.

18 Pokiaľ ide o znenie článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku, treba uviesť, že pojem „vstup“, ktorého obvyklý význam pri nástupe do funkcie označuje začatie výkonu tejto funkcie alebo jej časový začiatok, neumožňuje sám osebe odpovedať na otázku, či ide o prvý nástup do funkcie, alebo či tento pojem zahŕňa aj opätovný nástup do funkcie.

19 Doslovný výklad priamym porovnaním so znením článku 11 ods. 3 prílohy VIII služobného poriadku, ktorý odkazuje na úradníka, ktorý „znovu nastúpi“ na pracovné miesto po skončení obdobia jeho dočasného preloženia podľa článku 37 prvého odseku písm. b) druhej zarážky služobného poriadku alebo po uplynutí služobného voľna z osobných dôvodov podľa jeho článku 40, tiež neumožňuje poskytnúť v tejto súvislosti informácie. Odlišné znenie odsekov 1 a 3 článku 11 prílohy VIII služobného poriadku totiž samo osebe predstavuje informáciu, pokiaľ ide o ich odlišný rozsah. Odsek 3 tohto článku, ktorý sa týka osobitného prípadu úradníka, ktorý bol dočasne preložený alebo čerpal služobné voľno z osobných dôvodov stanovené služobným poriadkom, tak výslovne odkazuje na podmienky uplatnenia odseku 2 uvedeného článku.

20 Pokiaľ ide o výklad, ktorý má byť daný pojmom „vstúpil do služieb štátnej správy“ použitým v článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku, treba pripomenúť, že z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a pôsobnosť, si v zásade vyžaduje v celej Únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (rozsudok z 15. októbra 2015, Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, bod 21 a citovaná judikatúra).

21 Pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí článok 11 prílohy VIII služobného poriadku, treba pripomenúť, že ustanovenia článkov 11 a 12 tejto prílohy boli zmenené reformou služobného poriadku vykonanou nariadením č. 723/2004. Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 32 tohto nariadenia, normotvorca Únie chcel zmeniť pravidlá týkajúce sa odchodného tak, aby sa zohľadnila právna úprava Únie v oblasti prenosnosti práv na starobný dôchodok, a na tento účel chcel opraviť určité nezrovnalosti a zaviesť viac flexibility.

22 Zmena týchto ustanovení odráža vôľu normotvorcu Únie znížiť počet prípadov, v ktorých zamestnanci, ktorí nemajú nárok na starobný dôchodok z dôvodu, že odpracovali menej ako desať rokov služby, môžu dostať odchodné a rozšíriť možnosť prevodu nárokov na starobný dôchodok do iného dôchodkového systému.

23 Pokiaľ ide o cieľ sledovaný reformou služobného poriadku vykonanou nariadením č. 723/2004 tým, že zaviedla prenosnosť práv na starobný dôchodok ako pravidlo, keďže odchodné pretrváva už len ako odchylný a výnimočný mechanizmus, na ktorý sa uplatňujú prísne podmienky, treba uviesť, že normotvorca Únie mal v úmysle podporiť atraktívnosť verejnej služby Únie. V tomto ohľade umožnením koordinácie medzi vnútroštátnymi dôchodkovými systémami a dôchodkovým systémom Únie má systém prevodu práv na starobný dôchodok, tak ako je upravený v článku 11 prílohy VIII služobného poriadku, uľahčiť prechod z vnútroštátnych zamestnaní vo verejnom alebo súkromnom sektore do administratívy Únie, a tak zabezpečiť pre Úniu najlepšie možnosti výberu kvalifikovaného personálu, ktorý má potrebnú profesionálnu skúsenosť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, bod 44 a tam citovanú judikatúru).

24 Práve s cieľom mať väčší výber spomedzi zamestnancov s primeranou odbornou praxou normotvorca Únie zaviedol väčšiu flexibilitu v oblasti prenosnosti práv na starobný dôchodok v oboch smeroch, čím ukončil neistotu, ktorej museli niektorí zamestnanci čeliť z hľadiska možnosti skončenia ich pracovného pomeru a nemožnosti získať rovnocenné práva na starobný dôchodok.

25 Ak teda Súdny dvor už pred reformou služobného poriadku vykonanou nariadením č. 723/2004 konštatoval, že článok 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku umožňoval v prípade návratu do vnútroštátneho systému previesť doň poistno-matematický ekvivalent práv na starobný dôchodok nadobudnutých v dôchodkovom systéme Únie (rozsudok z 29. júna 1988, Gritzmann-Martignoni/Komisia, 124/87, EU:C:1988:345, bod 17), od tejto reformy to platí o to viac.

26 Reštriktívny výklad podmienok prenosnosti práv na starobný dôchodok stanovených v článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku, ktorý vykonala francúzska správa v tom zmysle, že vnútroštátnemu úradníkovi, ktorý vykonával funkcie na dobu určitú v rámci inštitúcie Únie, sa odopiera prenosnosť práv na starobný dôchodok nadobudnutých počas tohto obdobia, je jasne v rozpore s cieľom, ktorý toto ustanovenie sleduje a ktorý spočíva v zaručení veľkej flexibility v oblasti prenosnosti práva na starobný dôchodok a umožňuje výber kvalifikovaných zamestnancov.

27 Z toho vyplýva, že o prevod poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok stanovený v článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku musia mať možnosť požiadať tak úradníci a zmluvní zamestnanci, ktorí sú po prvýkrát zamestnaní v službe vnútroštátnych orgánov štátnej správy, ako aj tí, ktorí sa tam vrátili najmä po skončení služobného voľna alebo dovolenky z osobných dôvodov.

28 Akýkoľvek iný výklad článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku, ktorý by zbavil osobu, akou je žalobca vo veci samej, jej práva na prevod poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok nadobudnutých v dôchodkovom systéme Únie, by bol nezlučiteľný s ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa zásady voľného pohybu pracovníkov.

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že úradník alebo zamestnanec Únie môže mať postavenie migrujúceho pracovníka v zmysle článku 45 ZFEÚ. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že štátny príslušník Únie, ktorý pracuje v inom členskom štáte, ako je jeho členský štát pôvodu, nestráca postavenie pracovníka v zmysle tohto článku z dôvodu, že vykonáva zamestnanie v medzinárodnej organizácii (rozsudky zo 16. februára 2006, Öberg, C-185/04, EU:C:2006:107, bod 12 a citovaná judikatúra, ako aj zo 6. októbra 2016, Adrien a i., C-466/15, EU:C:2016:749, bod 24 a citovaná judikatúra).

30 Z toho vyplýva, že štátnemu príslušníkovi Únie, ktorý pracuje pre jej inštitúciu alebo orgán v inom členskom štáte, než je jeho členský štát pôvodu, tak ako žalobca vo veci samej, sa nesmie odmietnuť využívanie práv a sociálnych výhod, ktoré mu priznáva článok 45 ZFEÚ (rozsudok zo 6. októbra 2016, Adrien a i., C-466/15, EU:C:2016:749, bod 25, ako aj citovaná judikatúra).

31 V súlade s ustálenou judikatúrou článku 45 ZFEÚ odporuje akékoľvek opatrenie, ktoré aj keď sa uplatňuje bez diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, môže štátnym príslušníkom Únie brániť vo výkone základných slobôd zaručených Zmluvou alebo spôsobiť, že tento výkon sa stane menej príťažlivým (rozsudok zo 6. októbra 2016, Adrien a i., C-466/15, EU:C:2016:749, bod 26, ako aj citovaná judikatúra).

32 Súdny dvor tak rozhodol, že ak by bol pracovník zbavený práva na úhrn dôb dosiahnutých podľa právnej úpravy viacerých členských štátov bez zohľadnenia dôb dosiahnutých v medzinárodných organizáciách, predstavovalo by to prekážku voľného pohybu pracovníkov v zmysle článku 45 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júla 2013, Gardella, C-233/12, EU:C:2013:449, bod 45).

33 V prejednávanej veci výklad článku 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku podaný francúzskou správou môže znevýhodňovať úradníkov dotknutého členského štátu, ktorí využili svoju slobodu pohybu tým, že prijali zamestnanie v inštitúcii Únie, v porovnaní s úradníkmi, ktorí ostali v tomto členskom štáte, keďže títo poslední uvedení úradníci majú nárok na neprerušené obdobie prispievania, zatiaľ čo prví uvedení z dôvodu odmietnutia prevodu práv na starobný dôchodok, ktoré nadobudli v dôchodkovom systéme Únie, musia strpieť prerušenie svojich období prispievania.

34 Okrem toho Súdny dvor už rozhodol, pokiaľ ide o článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, že tento členský štát tým, že odmietol prijať opatrenia potrebné na prevod poistno-matematického ekvivalentu alebo paušálnej nominálnej hodnoty práv na starobný dôchodok nadobudnutých vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme do dôchodkového systému Únie, sťažil prijímanie štátnych úradníkov, ktorí mali určitý počet odpracovaných rokov, do zamestnania Únie, keďže takýto prechod z vnútroštátnej služby do služby inštitúcií Únie má za následok, že ich zbaví práv na starobný dôchodok, na ktoré by mali nárok, ak by nenastúpili do služby Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. decembra 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, bod 45, a zo 4. februára 2015, Melchior, C-647/13, EU:C:2015:54, bod 26).

35 Také následky sú však neprípustné vzhľadom na povinnosť spolupráce a lojálnej pomoci, ktorú majú členské štáty voči Únii a ktorá nachádza vyjadrenie v povinnosti uľahčiť jej dosiahnutie jej úloh zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ (rozsudok zo 16. decembra 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, bod 48, ako aj uznesenie z 9. júla 2010, Ricci a Pisaneschi, C-286/09, neuverejnené, EU:C:2010:420, bod 33).

36 Okrem toho podľa judikatúry Súdneho dvora sú členské štáty povinné dodržiavať služobný poriadok, ktorý je záväzný v celom rozsahu a priamo uplatniteľný (rozsudky z 20. októbra 1981, Komisia/Belgicko, 137/80, EU:C:1981:237, bod 7, a z 10. mája 2017, de Lobkowicz, C-690/15, EU:C:2017:355, bod 42), a to nielen na úrovni vnútroštátnych súdov, ale aj všetkých orgánov dotknutého členského štátu, vrátane správnych orgánov (rozsudok z 19. decembra 2019, GRDF, C-236/18, EU:C:2019:1120, bod 35).

37 Z toho vyplýva, že okrem účinkov, ktoré vyvoláva vo vnútornom poriadku správy Únie, služobný poriadok zaväzuje aj členské štáty v celom rozsahu, v akom je ich súčinnosť nevyhnutná na účely jeho vykonania (rozsudky z 20. októbra 1981, Komisia/Belgicko, 137/80, EU:C:1981:237, bod 8, a z 13. februára 2019, Rohart, C-179/18, EU:C:2019:111, bod 15, ako aj citovaná judikatúra), a vnútroštátne správne orgány sa musia zdržať akýchkoľvek opatrení na obmedzenie pôsobnosti nárokov, ktoré vyplývajú zo služobného poriadku.

38 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 11 ods. 1 prílohy VIII služobného poriadku sa má vykladať v tom zmysle, že o prevod poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok môžu žiadať tak úradníci a zmluvní zamestnanci, ktorí po prvýkrát nastúpili na vnútroštátny orgán štátnej správy potom, ako boli zamestnaní v inštitúcii Únie, ako aj tí úradníci a zmluvní zamestnanci, ktorí sa naň vrátili potom, ako v takej inštitúcii vykonávali funkcie v rámci služobného voľna alebo pracovného voľna z osobných dôvodov.

O trovách

39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 11 ods. 1 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že o prevod poistno-matematického ekvivalentu práv na starobný dôchodok môžu žiadať tak úradníci a zmluvní zamestnanci, ktorí po prvýkrát nastúpili na vnútroštátny orgán štátnej správy potom, ako boli zamestnaní v inštitúcii Únie, ako aj tí úradníci a zmluvní zamestnanci, ktorí sa naň vrátili potom, ako v takej inštitúcii vykonávali funkcie v rámci služobného voľna alebo pracovného voľna z osobných dôvodov.

Podpisy